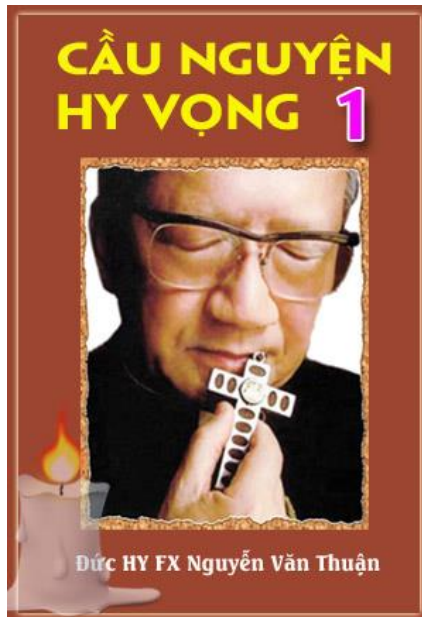

CẦU NGUYỆN HY VỌNG

TẬP 1

**ĐỨC HỒNG Y
PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THUẬN**

MỤC LỤC

1. Maria, Mẹ của tôi	5
2. Áo tưởng.....	7
3. Mấy lâu nay con chưa yêu người	9
4. Như Chúa biết ta	10
5. Muốn hiệp nhất phải biết rõ	12
6. Như chính mình con	13
7. Chỉ là hạt cát.....	15
8. Giá một đồng bạc	16
9. Mời con ra khỏi pháo đài	18
10. Liên li tạ ơn	19
11. Hội Thánh không phải là chủ ông của sứ điệp Chúa Giêsu mà là tôi tớ phục vụ sứ điệp ấy.....	21
12. Ai là người quan trọng trong Hội Thánh.....	23
13. Đối với con sự sống là Maria, Giuse.....	24
14. Người Kitô hữu đích thực	26
15. Một lối sống thực tế	27
16. Người Kitô hữu là người thế nào?.....	28
17. Phong trào kế hoạch nhỏ	30
18. Với những người ích kỷ	31
19. Làm những việc tầm thường là tinh thần khó nghèo.....	32
20. Tuổi trẻ tìm kiếm gì?	33
21. Sức mạnh của dấu hiệu là sự khác biệt	35
22. Thế gian cần dấu hiệu.....	37
23. Dấu hiệu đích thực là một Lời Chúa	39

24. Con dám làm một dấu hiệu không?..... 40

25. Ave 41

26. Ngạc nhiên..... 43

27. Khám phá 44

28. Vì sao ngạc nhiên 46

29. Việc tầm thường trong Phúc Âm 48

30. Sự hiệp thông là một chiến thắng từng giây phút..... 50

CẦU NGUYỆN HY VỌNG.

TẬP 1

1. Maria, Mẹ của tôi

Lạy Mẹ Maria,
Mẹ Chúa Giêsu, Mẹ chúng con.
Con muốn gọi Mẹ là Mẹ chúng con,
để cảm thấy mình hiệp nhất với Chúa Giêsu
và mọi người anh em của con.

Xin Mẹ hãy đến và sống trong con,
cùng Chúa Giêsu, con rất yêu dấu của Mẹ.
Trong thinh lặng, tĩnh thức, cầu nguyện, hiến tế.
Trong sự thông hiệp
với Hội Thánh và Chúa Ba Ngôi.
Trong kinh Magnificat,
sứ điệp đổi mới toàn diện của Mẹ.
Trong sự kết hợp với Thánh Giuse,
bạn chí thánh của Mẹ.
Trong lao động đầy khiêm tốn, yêu thương,
để thực hiện di chúc của Chúa Giêsu.
Trong tình yêu của Mẹ
đối với Chúa Giêsu, Thánh Giuse,
Hội Thánh và tất cả nhân loại.
Trong đức tin sắt son của Mẹ,
giữa muôn vàn thử thách vì Nước Trời.
Trong niềm hy vọng của Mẹ,
luôn hành động để xây dựng một thế giới mới,
đầy công lý, hòa bình, hạnh phúc
và thương yêu thật sự.
Trong sự vẹn toàn
các nhân đức của Mẹ trong Chúa Thánh Thần,
để nên nhân chứng của Phúc Âm,
nên Tông Đồ truyền giáo.
Trong con,
xin Mẹ tiếp tục làm việc,
cầu nguyện, yêu thương và hy sinh.

Xin Mẹ tiếp tục thi hành thánh ý Chúa,
tiếp tục làm Mẹ loài người.
Xin Mẹ tiếp tục sống
sự Thương khó và Phục Sinh của Chúa Giêsu.

Con xin dâng mình cho Mẹ.
Tất cả cho Mẹ.
Hôm nay và mãi mãi đến muôn đời.

Con sống tinh thần Chúa Giêsu,
khi sống tinh thần Maria và Giuse.
Với Chúa Giêsu, Thánh Giuse,
các Thiên Thần, các Thánh
và tất cả các linh hồn.

Con yêu mến Mẹ, Mẹ chúng con;
và con xin chia sẻ
công việc của Mẹ,
nỗi thao thức của Mẹ,
cuộc chiến đấu của Mẹ vì nước Chúa Giêsu.
Amen.

2. Ảo tưởng

Có một trào lưu tư tưởng:

Hội Thánh nên giảm bớt
những đòi hỏi hy sinh, bỏ mình,
đối với linh mục, tu sĩ, giáo dân.

Những người chủ trương như thế nghĩ rằng:

Với một lối sinh hoạt rộng rãi,
một cuộc sống ít khắc khổ hơn,
Hội Thánh có thể quy tụ
được nhiều ơn gọi, nhiều tín đồ hơn.

Nhưng kinh nghiệm cho thấy
đó chỉ là ảo tưởng.

Vì tuổi trẻ muốn
hiển mình cho Chúa cách đích thực.
Tuổi trẻ muốn
chọn một đời sống Phúc Âm thật trong sáng.
Tuổi trẻ không thích
những gì dấn thân nửa vời, đạo đức tùy tiện.
Tuổi trẻ không sợ khắc khổ.
Họ chỉ sợ hạ giá tiếng gọi Phúc Âm.
Họ chỉ sợ một lối sống Kitô nửa chừng,
một cuộc đời linh mục, tu sĩ,
tông đồ hạng nhì.

Lạy Chúa,

Tuổi trẻ Việt Nam, tuổi trẻ khắp thế giới,
đang nhìn lên Chúa, lý tưởng của chúng con.
Xin Chúa lôi kéo chúng con lên cùng Chúa.

Cám ơn Chúa vô cùng
vì Chúa đòi hỏi chúng con,
vì Chúa cho chúng con tự do chọn lựa,

vì Chúa tôn trọng
phẩm giá yếu hèn của chúng con..

Chúa cứu chuộc con
và đưa con lên làm con Chúa,
không phải như thế gian cứu trợ con,
và đưa con vào xã hội xa hoa, tiêu thụ,
để rồi biến con thành nô lệ vĩnh cửu.

Con chỉ theo Chúa,
con đón nhận chức vị làm con Chúa.
Con chấp nhận những đòi hỏi của chức vị ấy,
vì con ý thức, con phải theo con đường hẹp,
vì đường ấy sẽ đưa con đến sự sống vĩnh cửu.

3. Mấy lâu nay con chưa yêu người

Quỳ gối trước Nhà Tạm,
con nghe tiếng Chúa lập đi lập lại với con:
“Con hãy yêu người như mình vậy”.
Con đã hiểu đòi hỏi của Chúa.

Nhìn lại đời con, con thấy rõ:
Mấy lâu nay con chưa yêu người như mình vậy.
Con chưa thực hành đúng lời Chúa.
Con chỉ “yêu người THUA mình vậy”.
Thế mà con vẫn nghĩ mình sống bác ái,
mình là môn đệ đích thực của Chúa Giêsu.

Thánh Phaolô
đã thực hiện đúng lời đòi hỏi của Chúa:
*“Nào ai yếu đuối
mà tôi lại không cảm thấy yếu đuối?
Ai vấp ngã
mà tôi lại không thấy lòng sôi lên”*
(2Cor 11, 29).

Thánh Phaolô cũng viết cho giáo đoàn Roma:
“Hãy vui với kẻ vui, khóc với kẻ khóc”
(Rm 12, 15).

Bồ thí mấy đồng đóng góp
cho nạn nhân bão lụt, động đất...
cho mấy quần áo cũ hết một, lỗi thời... chưa đủ!
Con phải thương người anh em con,
như chính tay phải con
chăm sóc tay trái lúc nó bị đau nhức.

4. Như Chúa biết ta

Người ta thường giấu kẻ khác.
Giấu niềm vui, giấu nỗi khổ,
giấu thành công, giấu thất bại.
Vì người ngoài dễ xé to vết thương lòng,
để gièm pha, để chê cười, hoài nghi, ghen ghét.
Khó kiểm được người hoàn toàn thông cảm.
“Không ai hiểu tôi”,
đó là lời than vãn đau xót của nhiều người.

*“Lạy Chúa, Chúa dò thấu lòng con.
Chúa biết con lúc con đứng,
cũng như khi con ngồi.
Làm sao con trốn khỏi mặt Chúa,
dù con lên trời cũng có Chúa ở đó,
dù con xuống tận âm phủ cũng có Chúa ở đó.
Dù con chấp cánh bay lên tầng xanh,
dù con đến tận cùng biển cả,
vẫn có Chúa ở đó” (Tv 138).*

Có phải Chúa ở đó để theo đuổi,
dò xét con chăng? Không!
“Ở đó tay Chúa dẫn dắt con,
tay phải Chúa nắm chặt tay con trong tay Chúa”.
Vì Chúa biết tất cả tội lỗi con,
tất cả sự khốn nạn của con,
không phải để lên án,
nhưng để cứu vớt, thương xót con.

Xin Chúa cho con hiểu anh chị em con,
không phải để khinh rẻ, chỉ trích, thất vọng,
nhưng để cùng nhau
ca ngợi tình thương của Chúa,

và yêu thương nhau
như Chúa đã thương xót chính mình con.

5. Muốn hiệp nhất phải biết rõ

Nhiều lúc biết mình quá rõ,
con đâm ra thất vọng.
Con cần phải tin tưởng ở tình thương của Chúa
và phó thác mình cho Chúa.

Biết người quá rõ,
con dễ đâm ra góm ghét, xa lánh.
Con phải nhìn vào
tình thương của Chúa đối với con.
Tại sao Chúa thương con như vậy
mà con dám khinh rẻ,
chán nản về anh chị em con.

Lạy Chúa!
Xin cho con can đảm để biết rõ như Chúa biết,
và yêu thương không điều kiện.
Chỉ lúc đó mới có hiệp nhất trong sự thật.
Vì bên ngoài vồn vã, ngoại giao,
kỳ thực bên trong hai bên vẫn giấu giếm,
che đậy những bất đồng,
thì dù có hiệp nhất,
cũng chỉ là tạm bợ và thiếu chân thật.

Thiên Chúa nhẫn nại vô cùng.
Thiên Chúa thương xót vô hạn.
Tình thương Chúa đến muôn đời.
Quoniam in aeternum misericordia ejus.

6. Như chính mình con

Con thường nghĩ rằng:

“Hãy cho người ta điều
mình muốn người ta làm cho mình”

Thế là trọn luật bác ái.

Và con an tâm ngủ ngon.

Nhưng đây mới là cách đo lường của thế gian,
chưa phải cách của Chúa Giêsu.

Thăm viếng, giúp đỡ, an ủi chỉ là lượng.

Phải can đảm thấy những xót xa, ray rứt,
những đói khát dày vò, những nhục nhã,
những khốn nạn, thất vọng...
như trong chính quả tim mình vậy,
đó mới là Phúc Âm.

Chúa dạy quá đơn sơ, ngắn gọn:

“Như mình vậy”,
nhưng thâm thúy quá!

Và con không thể tránh được,
vì đây là lề luật không thể châm chước.

Chỉ khi nào nên một với người anh em,
lúc nào con mang lấy
trên xương thịt con, trong quả tim con,
số phận của người anh em đau khổ xác hồn,
lúc ấy con mới yêu người như mình vậy.

Ai động đến anh em con,
là như lột da khỏi thịt con.

Làm thế nào để yêu người như chính mình con?

Chúa đã trả lời từ lâu:

“*Không có tình thương nào lớn hơn
kẻ thí mạng sống mình vì anh em*”.

Xin Chúa đừng để con quên tấm gương
của Thánh Maximilianô Kolbê,
chết thay cho người bạn tù.
Còn gì hơn nữa?

7. Chỉ là hạt cát

Hành động của con thấm thía gì? Giá trị gì?

Nó chỉ giống như

một giọt nước giữa đại dương,
một hạt cát giữa sa mạc.

Nhưng đại dương mênh mông

được hình thành bởi muôn tỷ giọt nước,
và sa mạc bao la kia
cũng được cấu thành bởi ức triệu hạt cát.

Mặc dù bản thân con là “tro bụi”

và sẽ trở về với tro bụi,
con còn thua cả tro bụi nữa,
vì con chỉ là “phân thổ”.

*“Nhưng Chúa đã nhắc con lên,
để đặt con ngang hàng với
vương đế của Dân Chúa” (Tv 112).*

Không phải Chúa chọn con làm con Chúa,
để con được hạnh phúc và cao sang thôi.

Nhưng Chúa trao cho con sứ mạng,
trong chương trình cứu chuộc của Chúa.

Xin Chúa cho con hằng suy niệm,
lời Thánh Lô Cả nhắc nhở con:

*“Hỡi người Kitô hữu,
Tuy con chỉ là hạt cát.
Nhưng là một hạt cát biết suy nghĩ.
Mỗi hạt cát đều có trách nhiệm,
có vai trò của nó,
miễn là nó biết ý thức,
biết đóng góp, biết đoàn kết”.*

8. Giá một đồng bạc

Con nghĩ rằng

cho người ta ít trăm bạc có ăn nhằm gì đâu.

Nhưng nếu mua một chiếc bánh, một bát cháo,

giúp qua được một con đói còn cào,

choáng váng lẫn người,

của một trẻ thơ,

một cụ già thì còn quý hóa biết bao,

hơn là cất bạc móc meo trong ngăn kéo.

Đó là tội ác

của nhiều người nghĩ mình đạo đức.

Hai con cá, năm chiếc bánh,

đồng tiền của bà góa.

Con phải đánh giá nó

với con mắt của Chúa Giêsu.

Con cho rằng một đồng chẳng đáng gì.

Con chẳng cần suy nghĩ thêm.

Chẳng tội gì mà lo cho khổ tâm.

Nhưng con có trách nhiệm.

Nếu không làm thì con mang tội:

“... và những điều thiếu sót”.

Con thiếu óc kinh tế.

Mỗi người một đồng, có đáng gì.

Nhưng một tỷ người, một tỷ đồng.

Con thiếu tin tưởng ở thiện chí của người khác.

Con thiếu tinh thần đoàn kết.

Mỗi cá nhân riêng lẻ vẫn là một đồng.

Nhưng nếu vạn triệu người cộng lại...

Nhất là con thiếu tấm lòng vàng
Khi lòng con thao thức xót xa,
thì chẳng quản ngại gian khổ nào.

Nhất không phải từng đồng,
mà là từng xu để cứu các linh hồn.
Chị Pauline Jaricot đã bắt đầu góp từng xu.
Và đó là khởi điểm
của Hội Giáo Hoàng Truyền Giáo.

9. Mời con ra khỏi pháo đài

Hội Thánh cũng như mỗi giáo dân,
không được tự mãn về đức tin của mình,
và sung sướng hưởng thụ
trong một pháo đài kiên cố.

Ngược lại,
chúng ta đang tiến trên đường tìm đến Chúa.
Và Chúa Giêsu
cũng tiến trên đường ấy lại gần nhân loại.

Ngài đang đi tìm con,
tìm bác xích lô, tìm bà quét đường,
như Ngài tìm ông Lêvi, tìm bà Samarita,
tìm các môn đệ đang lao碌 trong thuyền.

Từ thuở sơ khai,
Đạo Kitô đã được gọi là “Đường” (Cv 9, 2).
Và Chúa Giêsu
cũng tự xưng mình là “Đường” (Ga 14, 6).

Xin mời con ra khỏi pháo đài.
Đó không phải là chỗ của người muốn theo Chúa.

Chúa Giêsu không dạy con:
“Hãy ở trong pháo đài”.
Nhưng Ngài kêu gọi con:
“Hãy theo Thầy...
Hãy đi rao giảng Tin Mừng...
Hãy đi khắp thế gian...
Làm chứng nhân cho Thầy...
Đến tận cùng thế giới”.

10. Liên li tạ ơn

Những món quà con đón nhận nhưng không:
hạt sương lóng lánh, mặt trời chiếu sáng,
ánh nắng sưởi ấm, giòng suối trong mát,
làn gió êm dịu, tiếng chim ríu rít,
bàn tay nóng hổi, tiếng chuông nhà thờ...
Có bao giờ con nhớ để biết ơn.
Con đã hưởng thụ nhưng không,
không tốn một xu.

Nếu con biết mở mắt nhìn và suy nghĩ,
con sẽ sống trong tâm tình
tạ ơn Chúa liên li và cảm động nhớ ơn.
Cung lòng và giòng sữa Mẹ nuôi con.
Mồ hôi nhễ nhại, lao động của Cha con.
Lời dạy dỗ, uốn nắn của Thầy giáo tận tụy.
Sự chăm sóc chí tình của Cha xứ.
Bàn tay Ngài chúc lành, tha thứ,
trao Mình Thánh, xức dầu cho con.

Con tạ ơn Chúa đã cho con làm con Chúa.
Con tạ ơn Chúa đã ban Mẹ Maria làm Mẹ con.
Con tạ ơn Chúa vì sứ mạng
Chúa trao cho con trong lòng Hội Thánh.
Con tạ ơn Chúa vì Chúa đã tỏ cho con
các mầu nhiệm của Đạo Chúa.
Con tạ ơn Chúa đã ban
biết bao người anh chị em nâng đỡ con.
Con tạ ơn Chúa đã để
biết bao người gây trở ngại, rắc rối,
vì họ thánh hóa con.
Con tạ ơn Chúa
đã cho con làm người Việt Nam.
Con tạ ơn Chúa

đã cho con sống trong thế kỷ XX này.
Con tạ ơn Chúa
đã thương chia sẻ chén đắng cho con.

Chỉ một ơn thôi,
đã đáng cho con ca ngợi suốt đời,
huống hồ là bao nhiêu ơn Chúa,
chỉ một mình con biết.
Và chắc là con không thể biết,
con không thể nhớ tất cả.

Phải có đời đời để tạ ơn, liên lỉ tạ ơn.
“Muôn ơn Chúa,
mình này mang nặng biết làm sao”.

11. Hội Thánh không phải là chủ ông của sứ điệp Chúa Giêsu mà là tôi tớ phục vụ sứ điệp ấy

Phúc Âm là ân huệ mở rộng cho mọi người.
Dù ai ở ngoài Hội Thánh cũng sử dụng được.
Điều quan trọng không phải là
 làm cho Hội Thánh vinh quang,
 hay làm lợi cho giáo dân.
Nhưng quan trọng là
 làm cho sức mạnh của sự thật Nước Trời
 được phổ biến đến mọi người.

Chúa Giêsu dạy các Tông Đồ:
Đừng ngăn cản người ngoài
 nhân danh Ngài mà trừ quỷ (Lc 9, 45-59).
Ngài muốn chúng ta
 hợp tác huynh đệ với mọi người
 chứ không khư khư
 làm đại lý độc quyền về Sự Thật.
Ở đâu có tình yêu cộng tác, ở đó có Chúa Giêsu.

Con phải phục vụ Hội Thánh,
 làm tôi tớ khiêm tốn và trung thành
 của sứ điệp Chúa Giêsu.
Chứ không phải là chủ ông quan liêu,
 gây trở ngại khó khăn,
 khiến người ngoài muốn tìm gặp Chúa,
 phải hiểu lầm, thất vọng và xa cách.

Xin Chúa cho con năng xét mình
 vì lời nào? cử chỉ nào? thái độ nào của con?
 mà làm người ta xa Chúa,
 thất vọng, hiểu lầm Hội Thánh.

Con có vui mừng vì có nhiều sứ giả Phúc Âm?
Con có vui mừng hợp tác với họ, nâng đỡ họ?

Hội Thánh khó tiến triển,
vì có nhiều chủ ông của Phúc Âm
và hiếm tôi tớ trung thành phục vụ Phúc Âm.

12. Ai là người quan trọng trong Hội Thánh

Trẻ con, những người bị bỏ rơi,
những người cô đơn, nghèo khổ, quan trọng hơn,
vì họ là trung tâm sự chú ý của Chúa Giêsu,
và là trung tâm sự săn sóc của Hội Thánh.
Phúc Âm chứng minh điều đó.

Ai giúp người hèn mọn,
ai ôm ấp một quả tim
thao thức đến với người khác,
ai hạ mình xuống để phục vụ,
người đó là môn đệ của Chúa Giêsu.

Vì sự quan trọng của Hội Thánh,
không căn cứ vào giá trị của các thành viên,
là ông này bà nọ,
nhưng tại nhu cầu khẩn thiết,
tại sự cùng khổ xác hồn
của nhiều người cần được cứu vớt.

Lâu nay con chưa sống Phúc Âm,
mặc dù con làm việc đạo đức.
Con còn theo tinh thần Biệt Phái,
còn sử dụng những tiêu chuẩn,
lề thói quan liêu, thế tục, ăn trên ngồi trước,
phô trương việc lành như người ăn chay, bố thí.
Con còn xem thường những người cùng khổ.
Con không có lòng thương xót.

Hãy sớm chỗi dậy.
Hãy cấp bách sửa chữa.
Vì con đang đi trên con đường lầm lạc.
Con đứng về phía
“Kẻ thù của Thánh Giá Chúa Kitô”.

13. Đối với con sự sống là Maria, Giuse

Con không tách rời
Mẹ Maria và Thánh Giuse khỏi Chúa Giêsu,
vì con không thể làm ngược ý Chúa Giêsu.

Trên trần gian này và muôn đời trên Thiên Đàng,
Chúa Giêsu yêu mến
Mẹ Maria và Thánh Giuse trên hết,
sau Chúa Cha.
Không ai diễn tả lại
cuộc đời Chúa Giêsu một cách trọn lành
như Mẹ Maria và Thánh Giuse.

Nếu Chúa Giêsu nói với Thánh Philipphê:
“Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha”,
thì cũng nói được:
“Ai thấy Mẹ Maria và Thánh Giuse
thì cũng thấy Chúa Giêsu”.
Maria và Giuse
là hình ảnh trung thực nhất của Chúa Giêsu.
Vì thế, con đường văn nhất để nên thánh là:
“Đối với con, lẽ sống
là Đức Kitô, Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse”.

Lạy Mẹ Maria và Cha Thánh Giuse.
Xin cho con đôi mắt của các Ngài
để thẩm thiết nhìn ngắm Chúa Giêsu.
Xin cho con quả tim, khối óc của các Ngài,
để hiểu biết và say mến Chúa Giêsu.
Xin cho con ý chí của các Ngài,
để toàn tâm, toàn trí con
làm việc vì Chúa Giêsu không biết mệt mỏi.
Xin cho con tâm hồn của các Ngài,

để liên lý kêu lên:
“Ôi Giêsu, Chúa của con
và là tất cả mọi sự của con”
“Mihi vivere Jesus est,
mihi vivere Maria et Joseph”.

14. Người Kitô hữu đích thực

Người Kitô hữu xứng đáng với danh hiệu ấy,
là người thể hiện cuộc đời Chúa Kitô,
qua mọi tình huống trong đời sống mình.
Mỗi vị Thánh đều sống trong sáng nhất,
một mẫu nhiệm của cuộc đời Chúa Giêsu:
Chúa Giêsu Hải Đồng,
Chúa Giêsu giảng dạy,
Chúa Giêsu yêu mến thanh thiếu niên,
Chúa Giêsu tử nạn...

Đức Mẹ Maria
đã sống trọn vẹn cả 15 mẫu nhiệm ấy.

Người Kitô hữu thuở sơ khai,
đã có một lối diễn tả rất đơn sơ:
“Người Kitô hữu là người
mang Chúa Kitô trong óc,
mang Chúa Kitô trong tim,
mang Chúa Kitô trên tay,
mang Chúa Kitô trên miệng,
mang Chúa Kitô trên chân”.

15. Một lối sống thực tế

Nhiều lúc

con muốn chọn một lối sống thực tế,
tóm gọn trong một câu,
để tập trung vào đó mọi cố gắng,
để hiểu, để nhớ, để bắt chước.

Thánh Phaolô đã vạch sẵn cho con rồi:

“Sống đối với tôi chính là Đức Kitô” (Phil 1, 21).

Tư tưởng này

đã khắc sâu trong tâm hồn Phaolô:

*“Nếu ta sống, chính cho Chúa mà ta sống,
nếu ta chết, chính cho Chúa mà ta chết”.*

Vậy dù sống, dù chết, ta vẫn là của Chúa.

*Vì chung, Đức Kitô đã chết và sống lại,
là để làm Chúa kẻ chết và người sống”*

(Rm 14, 8-9).

Ngài đã chết vì mọi người,

để ai sống thì không còn sống cho mình nữa,
nhưng là cho Đấng đã chết
và sống lại vì họ (2Cor 5, 15).

Đức Chúa Cha đã dạy:

*“Đây là Con Chí Ái của Ta,
các ngươi hãy nghe Ngài”* (Mt 17, 5).

Hãy để Chúa Giêsu

kéo dài cuộc đời Ngài trong con.

16. Người Kitô hữu là người thế nào?

Người Kitô hữu là người môn đệ của Chúa,
luôn giữ giới răn Chúa.

Nếu không thì như Chúa Giêsu đã nói rõ:
“... không thể làm môn đệ Ta”.

Người Kitô hữu là người tìm thánh ý Chúa,
tìm hạnh phúc cho anh em,
tìm những hình thức mới để Hội Thánh
được hiện diện trong thế giới hôm nay.

Người Kitô hữu
yêu mến Thánh Giá và vác Thánh Giá.

Người Kitô hữu làm cho đời mình
nên một Kinh Tin Kính sống,
là người tiếp tục sứ mệnh của Chúa Giêsu,
và hát vang niềm hy vọng
giữa thử thách của trần gian.

Người Kitô hữu là người thừa tự của Thiên Chúa,
mặc dù những gian nan trong cuộc sống hiện nay.

Người Kitô hữu là người
chấp nhận thế gian chê ghét,
vì lòng kính mến Chúa Kitô.

Người Kitô hữu là người
được Chúa Thánh Thần ngự trị, soi sáng trong lòng.

Người Kitô hữu phản ứng lại tội lỗi, lười biếng,
tâm thường, bất công,
là người luôn đổi mới,

là người thực hiện cuộc cách mạng của Đức Kitô,
là người nhận biết sự hư vô của mình,
là người cùng với Hội Thánh
sống lại bi kịch thương khó của Chúa Kitô,
cùng với Mẹ Maria, giữa những chỉ trích,
chống đối, đau khổ tan nát.

Tóm lại,
người Kitô hữu là người
diễn tả lại cách trung thực nhất trong cuộc sống mình,
cuộc đời của Chúa Kitô,
khiến ai nhìn thấy cũng phải nói rằng:
“Chúa Kitô là thế”.

17. Phong trào kế hoạch nhỏ

Trong nhiều nước trên thế giới,
thiếu nhi có phong trào kế hoạch nhỏ.
Các em thu nhặt sắt vụn,
giấy vụn, mảnh thủy tinh v.v...
Và máy móc chế biến thành nguyên liệu giá trị.

Mặc dầu đã lớn tuổi,
phong trào kế hoạch nhỏ vẫn mời gọi con,
với mục đích còn rộng lớn hơn nữa.
Đó là mảnh vụn thời gian,
là quét nhà, lau bàn,
là tươi cười với mọi người,
là giúp người bạn cùng xí nghiệp một tay,
là đỡ cụ già lên xe buýt,
là tiết kiệm điện nước,
là nhẹ nhàng, tránh ồn ào...

Với lòng tình thương,
con sẽ chế biến nó sạch hết hoen rỉ,
và nơi con ở,
sẽ trở thành một xã hội nhỏ vui tươi, đáng sống.

18. Với những người ích kỷ

Không có gặp gỡ, chỉ có va chạm.

Người ích kỷ chỉ muốn quơ góp,
chồng chất về cho mình.

Họ thờ cái “TÔI”:

Tôi được vinh quang hơn, giàu có hơn,
mở rộng ảnh hưởng ra xa hơn.

Muốn được thế,
phải bước lên trên người này,
xô lấn tới, đẩy lùi người kia.

Nếu con hay va chạm với anh em,
đừng vội đổ lỗi cho họ.

Nhưng hãy thành thực xét mình:
“Có phải vì con ích kỷ không?”

Chỉ có nam châm mới thu hút,
chứ hai cục sắt, hai cục đá, hai thanh gỗ,
hễ gặp nhau, chỉ phát ra lửa.

Và nếu hai quả bom chạm nhau,
thì tiếng nổ càng dữ dội,
và sức tàn phá không thể lường được.

19. Làm những việc tầm thường là tinh thần khó nghèo

Người giàu có hay xa xỉ.
Họ không nghĩ đến việc “thu lượm” bánh và cá.

Người nghèo biết tiết kiệm,
biết giá trị “hạt thóc là hạt vàng”.
Họ biết “thu nhặt” không phải vì mình,
mà để luôn sẵn sàng chia sẻ với anh em.

Con phải biết thu nhặt những việc tầm thường
và thực hiện tốt nhất với tất cả tình thương.
Vì người nghèo khó thiêng liêng,
không muốn để mất một mảnh vụn nào.

Chúa Giêsu là người nghèo,
Ngài đã bảo: “Hãy thu nhặt lại”
số bánh và cá còn dư.

20. Tuổi trẻ tìm kiếm gì?

Pier Giorgio Frassati là một thanh niên đẹp trai,
con nhà giàu, có cha ruột làm Đại Sứ.
Bao nhiêu cám dỗ của một xã hội trưởng giả,
bao nhiêu áp lực của gia đình
thúc ép, níu kéo cậu.
Nhưng tuổi trẻ sôi sục trong tim,
cậu muốn tìm kiếm Chúa Kitô cách quảng đại.

Cậu không chấp nhận
một cuộc sống đạo đức bị tục hóa,
tinh thần hy sinh bị giảm thiểu,
lối làm việc tông đồ cách trưởng giả, vụ lợi.
Cậu rất sợ, vì đó không phải
là con đường thánh giá Chúa mời gọi cậu.

Cậu muốn dẫn thân vô điều kiện.
Xứng đáng một môn đệ đích thực của Chúa Kitô,
một chiến sĩ hăng say lý tưởng tông đồ.
Giorgio Frassati đã chọn
một cuộc đời sinh viên trong sáng,
theo lý tưởng bác ái phục vụ cho đến cùng.

Một cảnh tượng bất ngờ không ai bảo ai,
bao nhiêu người bỗng nhiên quỳ gối thỉnh lặng,
khi quan tài của cậu đi qua.
Cảm động quá! Tại sao thế?
Vì họ nhận ra người thanh niên này đã tìm kiếm,
đã theo lý tưởng Chúa Kitô,
và đã lôi cuốn bao nhiêu người
theo gương sáng của mình.

Cám ơn Pier Giorgio Frassati,
người bạn trẻ đã ảnh hưởng vào đời tôi,

từ những năm non trẻ trên ghế nhà trường.

21. Sức mạnh của dấu hiệu là sự khác biệt

Dấu hiệu bắt người ta chú ý,
dấu hiệu rõ ràng, càng sáng, càng nổi bật,
thì sức mạnh của nó càng lớn.

Giữa đêm tối, dấu hiệu ngoài biển là hải đăng,
là đèn đỏ trên các tháp cao,
trên các trụ đài phát sóng.
Là đèn xanh, vàng, đỏ trên các trục giao thông.
Là tín hiệu Ra-đa trên không trung giữa các phi cơ.

Sức mạnh của dấu hiệu là sự khác biệt.
Khác biệt với màu sắc,
với các âm thanh chung quanh.
Nếu không khác biệt
thì không thể thu hút sự chú ý.

Nếu con không khác biệt,
nếu con sợ khác với trần gian,
con không còn là dấu hiệu nữa,
vì con không thu hút được
sự chú ý của người khác,
không nói lên được
sứ điệp con mang đến trần gian.
Mà thế gian quá vội vã, bận rộn.
Đang lúc ấy Chúa càng cần đến con,
làm dấu hiệu để người ta thấy
Cha của con ở trên trời.

Dấu hiệu là một chứng tá.
Có lúc con phải nói lên
như hiệu còi của xe cấp cứu.
Nhưng thường dấu hiệu làm việc trong thinh lặng.

Miễn là phải “hiện diện”, trực tại chỗ,
kiên trì và can đảm.
Không bao giờ rời vị trí của mình.

22. Thế gian cần dấu hiệu

Dấu hiệu rất quan trọng.
Trục đường càng quan trọng,
thì dấu hiệu lại càng nhiều và càng rõ.
Hãy thử cắt hết dấu hiệu
trên các đường phố, xa lộ,
trong giấy lát,
bao nhiêu tai nạn khủng khiếp sẽ xảy ra.

Dù thỉnh lặng,
dấu hiệu vẫn nói được với trí khôn.
Dấu hiệu thay thế sự hiện diện của con người.

Dấu hiệu có một ảnh hưởng vĩ đại
trong đời sống xã hội, kinh tế.
Vì nó có thể thay đổi,
chuyển hướng cả cuộc hành trình mỗi ngày
của từng triệu người.
Thời đại nào cũng có những dấu hiệu
có sức thay đổi những lối sống,
những tư tưởng của xã hội.

Mỗi lần Chúa muốn gọi con,
con cần can đảm để nên một dấu hiệu,
cho dù người đời
có thể gây rắc rối hoặc thù ghét con.
Điều đó không có gì lạ,
vì dấu hiệu có thể bắt họ dừng lại,
thậm chí bắt họ đi lui
hoặc rẽ sang con đường mới;
bắt họ chuyển hướng, bỏ đường lối bất công,
từ bỏ lối giả hình mà họ vẫn theo xưa nay.

Gioan Tẩy Giả đã là một dấu hiệu,

đã cương quyết
bảo Hêrôđê phải dừng lại, đổi đường.
Gioan đã trả giá bằng mạng sống.

23. Dấu hiệu đích thực là một Lời Chúa

Qua mỗi thời đại,
Thiên Chúa đều đã cắm những dấu hiệu trên trần gian
để hướng dẫn nhân loại.
Đó là Các Thánh.

Họ là dấu hiệu của trong sạch,
của khó nghèo,
của trung tín,
của dũng cảm,
của đức tin,
của tình thương v.v...

Cuộc đời của mỗi Vị Thánh
đều nêu cao một dấu hiệu, một Lời Chúa,
như Chúa Giêsu là Lời của Đức Chúa Cha.
Các Ngài uy nghiêm, dũng cảm,
sắt đá trong lãnh đạo
như Môisen, như Êlia.
Khả kính, khôn ngoan trong mục vụ
như các Thánh Giáo Phụ Xirilô,
Atanaiô, Augustinô.
Yếu thơ mà anh hùng
như các Thánh Nữ tử đạo Cécilia, Anê, Lucia...

Mỗi người mỗi cách,
mỗi thời đại một dấu hiệu.
Các Ngài vẫn la lên cho nhân loại:
“Có Thiên Chúa,
Thiên Chúa là tình yêu.
Phúc Âm là đường về Nước Trời.
Hãy ăn năn đền tội.
Hãy đổi mới đời sống”.

24. Con dám làm một dấu hiệu không?

Ai muốn làm dấu hiệu?

Phải hy sinh,

như CỤ GIÀ SIMÊON nói về CHÚA GIÊSU:

*“Này đây con trẻ này sẽ nên các dấu hiệu
làm bìa cho sự đối địch” (Lc 2, 34).*

Ai muốn làm dấu hiệu?

Phải chung số phận với Mẹ Maria.

“Và nơi chính mình Bà,

lưỡi gươm sẽ rẽ thấu tâm linh” (Lc 2, 34. 35).

Bởi vì dấu hiệu phải bền đỗ,

dũng cảm, chiếu sáng,

tỉnh thức, không sợ dư luận.

Dấu hiệu phải bám trụ, bất động tại chỗ.

Dấu hiệu phải đương đầu với phong ba,

với đêm trường, với cám dỗ, với đe dọa.

Nếu CHÚA chọn con

làm dấu hiệu trong giai đoạn này,

con chấp nhận hay từ chối?

Môisen, Êlia từ đầu đã muốn tháo lui.

Nhưng ơn CHÚA đã ở với họ.

Quyền lực vua chúa trần gian phải khuất phục.

Thánh Thần CHÚA hành động trong họ.

25. Ave

“Ave” là một lời chào hỏi đơn sơ, bình dân.
Nhưng kể từ khi Thiên Thần Ga-bri-en đã nói lên,
tiếng “Ave” đã trở thành Thánh,
vì nó được gắn liền
với Mầu Nhiệm Cứu Chuộc cao cả...
Tiếng “Ave” gọi lên trong lòng Mẹ Maria
biết bao tâm tình thờ lạy, cảm tạ, mến yêu...

“Ave” phải là lời chào của tôi,
vui tươi như Mẹ với mọi người.
“Ave” là tiếng loan báo ân sủng,
sự hòa giải, đổi mới, phục sinh.
“Ave” là lời cầu chúc phúc lành của Thiên Chúa.

Một linh mục thánh thiện,
đã để lại một ấn tượng sâu đậm trong đời con.
Vì lòng kính mến Mẹ Maria,
ngài đã trả lời “Ave” mỗi khi nghe tiếng gõ cửa.
Và trước khi tắt thở,
ngài xin mọi người quanh giường
hát kinh *Magnificat* của Mẹ.

Mỗi ngày, ngài thưa “Ave” bao nhiêu lần?
Cứ thế mà tổng cộng lại trong 70 năm,
bao nhiêu lần tiếng “Ave” nở trên miệng ngài!

Từ đáy lòng yêu mến,
con muốn dâng lên một triều thiên,
kết tinh bằng những tiếng “Ave”
tốt đẹp nhất của đời con,
để đổi lại tiếng “Ave” của Giu-đa phản bội,
đã chào để ra dấu hiệu nộp Chúa Giêsu:
Ave Rabbi = Chào Thầy

và tiếng “Ave” của quân lính Roma
đã chào để nhạo báng Chúa Giêsu:
Ave Rex Judeorum = Chào Vua Dân Do Thái.

26. Ngạc nhiên

Sự dốt nát của tâm trí con,
sự mù quáng của quả tim con,
sẽ dành cho con biết bao nhiêu ngạc nhiên.
Chùng nào con mở mắt linh hồn mình ra
thì đã quá muộn
như người giàu có trong Phúc Âm.

Lúc ấy con không ngờ rằng:

- Người quyền thế lại bị hạ thấp,
kẻ khiêm nhường được nâng lên cao.
- Làm sự gì cho anh em hèn mọn nhất
là làm cho chính Chúa.
- Sự đau buồn sẽ trở nên vui mừng.
- Sự chết đưa đến sự sống lại.
- Người gieo trong nước mắt,
sẽ gặt trong hân hoan.
- Những ai có tinh thần nghèo khó,
người phải đau khổ khóc lóc,
người phải khốn khổ vì sự công chính,
là hạnh phúc, hạnh phúc thật sự,
vì “Nước Trời là của họ”,
nơi đó có La-da-rô,
người ăn xin bị nhà triệu phú xua đuổi,
đang hạnh phúc trong lòng Tổ Phụ Abraham.

Ngạc nhiên biết chùng nào!
Nấc thang giá trị của trần gian
bị đảo ngược hoàn toàn.

27. Khám phá

Thuở sơ khai,
con người chỉ biết ăn hoa quả,
rồi đến rau, củ...
Dần dần biết ăn thịt, cá sống,
rồi biết nướng, nấu, sấy khô...
Ngày nay, con người biết làm đồ hộp,
chế biến các loại thực phẩm,
sử dụng phương pháp vi sinh vật...

Khám phá ra đại dương,
là một kho khổng lồ chứa đủ loại thực phẩm,
đồng thời là một kho có nhiều khoáng sản rất quý.

Khám phá ra Châu Nam Cực,
là một kho báu dự trữ phong phú
về sinh vật, thực phẩm, khoáng sản vô giá,
là một kho tàng lịch sử,
có thể nói cho con người biết
lịch sử cấu tạo quả đất, thời tiết.

Con người cũng dần khám phá mặt trăng,
sao Thổ, sao Hỏa...

Trước đây người ta cũng nhìn, cũng học,
nhưng chưa thấy, chưa biết.
Nay với khoa học hiện đại,
với phương tiện mới, lăng kính mới,
con người ngày càng khám phá những điều kỳ diệu,
mà mới hôm qua chưa ai có thể tưởng tượng ra.

Nếu con có một cái nhìn mới,
với phương tiện luôn hiện đại là Lời Chúa mạc khải,
con sẽ không ngừng khám phá

những điều kỳ diệu,
những giá trị cao cả,
những tiềm năng vô song
trong những cái tâm thường.

28. Vì sao ngạc nhiên

Nhiều người ngạc nhiên
vì họ có mắt mà không thấy,
vì họ không nhìn vào **nơi** các Thánh nhìn,
không nhìn đến **điều** các Thánh nhìn.

Các Thánh nhìn với con mắt của Chúa.
Các Thánh đánh giá cuộc đời
dưới ánh sáng của Thiên Chúa.

Các Thánh không ngạc nhiên,
vì các ngài đã sống trong thực tế, trong sự thật.

Tại sao nhiều người ngạc nhiên, ngỡ ngàng?
Vì họ đánh giá vật chất, khoái lạc là mục đích.
Vì họ chủ trương mưu mô,
thủ đoạn, xảo trá là phương tiện.
Vì họ xem hy sinh, khiêm tốn,
nhẫn nại, phục vụ là đại đột.

Nhưng cuối cùng, họ quá ngạc nhiên,
vì “Thiên Chúa dùng kẻ yếu hèn
để làm cho người quyền uy phải xấu hổ”.

Trong lịch sử,
số người ngạc nhiên này không phải ít.
Lắm lúc đó lại là những người
đã một thời vang bóng,
thông thái, tài ba, đánh đông dẹp bắc.

Chiếc tàu thủy Titanic ngạc nhiên rẽ sóng
trong chuyến vượt đại dương đầu tiên từ Âu sang Mỹ.
Những hành khách sang trọng trên tàu
bình thản ăn chơi

vì Titanic được xem
là con tàu an toàn nhất trên biển khơi.
Thình lình, Titanic đâm vào tảng băng khổng lồ,
và nước biển ủa vào vô phương cứu chữa...
Trong khi đang vật lộn với tử thần,
với sóng gió, giá lạnh,
hành khách mới thấm thía
lời của bài hát được ban nhạc trên tàu
thổi vang lên một cách oai hùng và cảm động:
“Je crois en Toi, Mon Dieu, Je crois en Toi”
“Lạy Chúa, con tin Chúa, con tin Chúa!”

29. Việc tầm thường trong Phúc Âm

Chúa Giêsu dạy con sống sát thực tế,
đánh giá những việc tầm thường
dưới con mắt của Chúa.

Thu nhặt những vụn bánh và cá,
đi đánh cá, làm bếp, mua dầu thắp,
viếng thăm người bị bỏ rơi, ốm bệnh,
chia sẻ cơm áo,
yêu thương, tha thứ người làm khổ mình...
toàn là những việc tầm thường!

Những chuyện này ai cũng gặp, ngày nào cũng làm.
Nhưng hậu quả của nó thật lớn lao, vì nó có khả năng
hoặc mang lại sự sống, hạnh phúc cho một đời người,
hoặc gây đổ vỡ cho một gia đình,
hay xây dựng tương lai cho một xã hội mới.

Vì đó là chứng tá của tình yêu,
là làm cho chính Chúa,
là giá trị để mở cửa Thiên Đàng.

Ai dám bảo thế?
Chúa Giêsu đã nói:
*“Ai trung tín trong việc nhỏ,
cũng sẽ trung tín trong việc lớn”.*

Những công việc tầm thường
chờ đợi con từng giây phút.
Nếu tất cả mọi người làm những việc tầm thường
với quả tim của Chúa Giêsu,
cuộc cách mạng tình thương sẽ thực hiện.
Thành công ở trong tầm tay của chúng ta.

Con sẽ ngạc nhiên sung sướng

khi nghe Chúa Giêsu nói:
“*Hỡi tôi tớ trung tín và khôn ngoan!*
Vì con trung tín trong việc nhỏ,
hãy vào hưởng sự vui mừng của Chúa con”
(Mt 25, 21.23).

30. Sự hiệp thông là một chiến thắng từng giây phút

Tình thương đưa đến sự hiệp thông với nhau.
Trong hiệp thông,
 con người cùng nhịp bước với anh em.
Vì hiệp thông không phải là hạnh phúc tự động.
Hiệp thông gìn giữ tình huynh đệ.
Hiệp thông mở cửa tình huynh đệ cho mọi người.
Tự bản chất, tình thương tỏa lan ra.
Tình thương hay lây sang người khác,
 đưa mọi người đến hiệp thông.

Con hãy tác dạ rằng:
Hiệp thông là một chiến thắng từng giây phút.
Sơ hở trong giây lát có thể làm tan vỡ hiệp thông:
- Vì một tư tưởng thiếu bác ái, bảo thủ ý kiến.
- Vì con bám vào một tình cảm,
 một khuynh hướng bất chính,
 một tham vọng, một vụ lợi.
- Vì con hành động vì con, không phải vì Chúa.
- Vì con lấy lại những gì con đã từ bỏ.
- Vì con chỉ chăm chú thỏa mãn con
 hơn là làm vui lòng Chúa.

Xin Chúa cho con năng xét mình:
Ai là trung tâm của đời tôi? Tôi hay Chúa?
Nếu Chúa là trung tâm,
Ngài sẽ quy tụ mọi người hiệp thông.
Nếu thấy thiên hạ quanh con
 dần dần rút lui, tản mác,
 ấy là dấu con đang tự đặt mình làm trung tâm.
